

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jana Dvořáka a soudců JUDr. Aleše Korejtky a JUDr. Petry Venclové, Ph.D., v právní věci

žalobce: J. T.
zastoupený advokátem Mgr. Janem Bičíštěm
sídlem Václavské náměstí 2132/47, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému: Krajský úřad Pardubického kraje, IČ 70892822
sídlem Komenského náměstí 125, 532 11 Pardubice

v řízení o žalobě proti rozhodnutí Krajského úřadu Pardubického kraje ze dne 26. 9. 2023,
č. j. KrÚ 79687/2023,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se včasnou žalobou domáhal soudního přezkumu v záhlaví tohoto rozsudku označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto odvolání a potvrzeno usnesení Městského úřadu Králíky ze dne 10. 7. 2023, č. j. MUKR/12512/2023/OVTS/Zb, jímž tento správní orgán I. stupně rozhodl tak, že žalobce není účastníkem řízení ve věci vydaného

rozhodnutí ohledně úplné uzavírky provozu a nemá postavení účastníka dle § 27 zákona č. 500/2004 Sb., soudní řád, v platném znění (dále jen „s.ř.“). Žalobu odůvodnil žalobce následujícím způsobem.

2. Žalobce nejprve rekapituloval dosavadní stav, uvedl přehled příloh k žalobě, přičemž žalobní body uvedl v části III. žaloby. Žalobce nejprve namítl, že žalované rozhodnutí je nicotné, neboť žalovaný ve dvou samostatně souběžně vedených řízeních posoudil tentýž skutkový stav dvakrát, a to s opačnými závěry, když vedle žalovaného rozhodnutí posuzoval žalovaný otázku účastenství žalobce ve správním řízení, v němž bylo vydáno rozhodnutí o uzavírce podle § 24 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích (dále jen „zákon o pozemních komunikacích“ nebo „zákon č. 13/1997 Sb.“), které se týkalo povolení úplné uzavírky komunikace v souvislosti s automobilovou soutěží „I Rallye Králíky“, přičemž se jednalo konkrétně o rozhodnutí o uzavírce, vydané Městským úřadem Králíky dne 19. 4. 2023, č. j. MUKR/7723/2023/OVTS/Zb/Uzav.35 (dále v textu jen „rozhodnutí o uzavírce“). V druhém rozhodnutí žalovaného, tj. rozhodnutí Krajského úřadu Pardubického kraje ze dne 27. 9. 2023, č. j. KrÚ 80051/2023 a v jemu předcházejícím usnesení Městského úřadu Králíky ze dne 10. 7. 2023, č. j. MUKR/12588/2023/OVTS/Zb, kterým bylo zamítnuto vydání opisu rozhodnutí ze správního spisu evidovaného pod č. MUKR/7723/2023/OVTS/Zb, byla správními orgány posuzována i otázka účastenství žalobce v řízení, jehož předmětem bylo vydání rozhodnutí o uzavírce výše zmíněné. Z tohoto důvodu je žalované rozhodnutí nicotné, když jeho vydání bránila překážka res iudicatae. Žalobce dále namítl, že žalované rozhodnutí je nepřezkoumatelné, když v něm absentuje odůvodnění, že žalovaný se v tomto rozhodnutí zabýval otázkou účastenství v řízení o vydání opatření obecné povahy, což s danou věcí nesouvisí. Je pravda, že takové opatření (tj. opatření obecné povahy), kterým je stanovena přechodná úprava na dotčených pozemních komunikacích v souvislosti s konáním výše zmíněné akce, bylo vydáváno, ale to bylo rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové – pobočky v Pardubicích v řízení vedeném pod č. j. 52 A 35/2023, jako nezákonné zrušeno. Žalobce navrhl, aby soud žalované rozhodnutí zrušil a zrušil i „*všechna rozhodnutí mu předcházející*“.
3. Žalovaný ve vyjádření k žalobě odkázal na obsah žalovaného rozhodnutí, navrhl, aby soud žalobu zamítl.
4. Krajský soud v řízení vedeném podle ust. § 65 a násl. zákona č. 150/2004 Sb. soudní řád správní, v platném znění (dále jen „s.ř.s.“), dospěl k následujícím skutkovým a právním závěrům. Mezi účastníky nejsou sporné a ze správního spisu vyplývají následující rozhodné skutečnosti.
5. Městský úřad Králíky jako správní orgán I. stupně obdržel dne 6. 4. 2023 žádost, která se týkala povolení úplné uzavírky komunikace v souvislosti s automobilovou soutěží, a to konkrétně „I Rallye Králíky“. Tento správní orgán následně vydal dne 19. 4. 2023 rozhodnutí o uzavírce komunikace podle § 24 zákona č. 13/1997 Sb. a rovněž dne 19. 4. 2023 vydal opatření obecné povahy, kterým byla stanovena přechodná úprava provozu na dotčených pozemních komunikacích v souvislosti s konáním výše uvedené automobilové soutěže, jež souvisela s vydaným rozhodnutím o úplné uzavírce silnic. Žalobce se podáním ze dne 12. 6. 2023 domáhal, aby správní orgán na základě ustanovení § 27 s.ř. deklaroval, že žalobce je účastníkem řízení, ve kterém bylo vydáno výše zmíněné rozhodnutí o uzavírce komunikace s tím, že u řízení nebylo doručováno, a nebylo mu umožněno se účastnit tohoto řízení a

nebylo mu v řízení ani doručeno toto rozhodnutí. Současně požadoval, aby mu jako účastníkovi tohoto řízení byl poskytnut soupis spisu vedeného v tomto správním řízení a aby mu byl zaslán opis rozhodnutí o uzavírce pozemní komunikace. Dále se žalobce podáním ze dne 19. 6. 2023 domáhal vydání podkladu, který se týkal řízení, v němž bylo vydáno zmíněné rozhodnutí o uzavírce komunikace, a to vyjádření Policie České republiky. Ve vztahu k podání žalobce ze dne 12. 6. 2023, kterým se domáhal vydání rozhodnutí, že je účastníkem zmíněného řízení o uzavírce pozemní komunikace, rozhodl správní orgán I. stupně, tj. Městský úřad Králíky, usnesením ze dne 10. 7. 2023, č. j. MUKR/12512/2023/OVTS/Zb tak, že žalobce není účastníkem tohoto řízení a nemá v tomto řízení podle § 27 s.ř. postavení účastníka řízení, přičemž žalovaným rozhodnutím ze dne 26. 9. 2023, č. j. KrÚ 79687/2023 zamítl odvolání žalobce a toto usnesení potvrdil. V případě žádosti o vydání zmíněné podkladové listiny, tj. vyjádření Policie ČR, rozhodl správní orgán I. stupně usnesením ze dne 18. 7. 2023, č. j. MUKR/13086/2023/OVTS/Zb tak, že odepřel žalobci vydání tohoto vyjádření Policie ČR (jedná se o souhlasné závazné stanovisko Ředitelství služby dopravní policie Policejního prezidia ze dne 18. 6. 2023 k pořádání výše zmíněné sportovní akce), toto rozhodnutí žalovaný rozhodnutím ze dne 30. 10. 2023, č. j. KrÚ 88584/2023 zrušil a věc vrátil k novému projednání pro nedostatky v odůvodnění tohoto usnesení. Správní orgán I. stupně v téže věci rozhodl usnesením ze dne 8. 11. 2023, č. j. MUKR/19502/2023/OVTS/Zb, kterým opětovně odepřel žalobci poskytnout opis zmíněného vyjádření Police ČR, tj. souhlasného závazného stanoviska Ředitelství služby dopravní policie Policejního prezidia ČR k pořádání zmíněné sportovní akce. Proti tomuto usnesení podal žalobce odvolání, které v době podání žaloby nebylo vyřízeno.

6. Žalobce se v žalobě domáhá zrušení žalovaného rozhodnutí, jímž bylo rozhodnuto o požadavku žalobce, aby bylo deklarováno, že žalobce je účastníkem zmíněného řízení o uzavírce pozemní komunikace v souvislosti s pořádáním výše zmíněné sportovní akce. V petitu žaloby se žalobce domáhá zrušení všech předcházejících rozhodnutí, za která lze považovat rozhodnutí správního orgánu I. stupně týkající se tohoto požadavku žalobce, tj. usnesení Městského úřadu Králíky ze dne 10. 7. 2023, č. j. MUKR/12512/2023/OVTS/Zb. Jelikož předmětem žaloby proti rozhodnutí správního orgánu v řízení vedeném podle § 65 a násl. s.ř.s. je rozhodnutí žalovaného správního orgánu, který rozhodl v posledním stupni (§ 69 s.ř.s.), přičemž v dané věci toto rozhodnutí tvoří s rozhodnutím správního orgánu I. stupně, tj. se zmíněným usnesením Městského úřadu Králíky, jeden celek (srov. rozsudek NSS ze dne 21. 12. 2011, č. j. 5 As 63/2011-86), nemusí proto žalobce v žalobě samostatně brojit a v petitu se domáhat jeho zrušení, neboť podle ust. § 78 odst. 3 s.ř.s., pokud soud ruší žalované rozhodnutí, tj. rozhodnutí správního orgánu, který rozhodl o odvolání, v daném případě by se jednalo o žalované rozhodnutí, může podle okolností zrušit rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo. Zda soud rozhodne o zrušení rozhodnutí správního orgánu I. stupně závisí na úvaze soudu, který rozhoduje o dané žalobě. Pokud měl žalobce na mysli jiné rozhodnutí, tak tím v dané věci bylo jiné rozhodnutí s jiným předmětem, tj. týkající se žádosti o vydání podkladů ze spisu, proti tomuto rozhodnutí však podal žalobce samostatnou žalobu a řízení o této žalobě je vedeno u zdejšího soudu pod sp. zn. 52 A 78/2023 a není předmětem rozhodování soudu o dané žalobě.
7. Nejprve soud zjišťoval, zda vydání žalovaného rozhodnutí nebránila překážka věci rozhodnuté (*rei iudicatae*). V souvislosti s rozhodnutím žalovaného, které nebylo

předmětem tohoto soudního řízení, když se v něm rozhodovalo o požadavku žalobce na vydání zmíněného podkladu, je třeba uvést, že předmětem žalovaného rozhodnutí byl požadavek žalobce na deklaraci toho, že žalobce byl účastníkem zmíněného správního řízení o uzavírce pozemní komunikace. Je sice pravdou, že v řízení, ve kterém bylo rozhodováno o požadavku žalobce na vydání zmíněného podkladu, byla i posouzená otázka, zda žalobce byl účastníkem řízení o uzavírce komunikace, ale podstatné je, že tato otázka nebyla předmětem výroku tohoto jiného rozhodnutí. Překážka věci rozhodnuté (*rei iudicatae*) se projevuje tak, že nelze zahájit řízení či v řízení pokračovat, pokud by bylo ve věci už jednou pravomocně rozhodnuto, přičemž tato zásada je jedním ze dvou faktických projevů zásady *ne bis in idem* (ne dvakrát v téže věci). Jedná se o negativní podmínku řízení spočívající v tom, že jakmile o totožné věci bylo pravomocně rozhodnuto, nemůže být tatáž věc v rozsahu závaznosti výroku rozhodnutí projednávána znovu, přičemž totožnost věci je dána stejným předmětem řízení a stejnými účastníky. V dané věci v případě žalovaného rozhodnutí a výše zmíněného rozhodnutí, kterým bylo odepřeno žalobci vydání zmíněného podkladu, se nejednalo o stejný předmět řízení, tedy nemohlo dojít k naplnění výše zmíněné zásady a soud nedospěl k závěru, že by žalované rozhodnutí bylo nicotné.

8. Krajský soud se dále zaměřil na přezkum žalovaného rozhodnutí, jehož předmětem byla deklarace toho, že žalobce není účastníkem zmíněného řízení o uzavírce pozemní komunikace, vydaného podle § 24 zákona o pozemních komunikacích.
9. Podle § 24 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích provoz na dálnicích, silnicích, a místních komunikacích a veřejně přístupných účelových komunikacích může být částečně nebo úplně uzavřen, popřípadě může být nařízena objížďka. Nikdo nemá nárok na náhradu případných ztrát, jež mu vzniknou v důsledku uzavírky nebo objížďky.
10. Podle § 24 odst. 2 zákona o pozemních komunikacích o uzavírce a objížďce rozhoduje příslušný silniční správní úřad na základě žádosti osoby, v jejímž zájmu má dojít k uzavírce. Příslušný silniční správní úřad žádost projedná a) s vlastníkem pozemní komunikace, která má být uzavřena, a s vlastníkem pozemní komunikace, po níž má být vedena objížďka, b) s obcí na jejímž zastavěném území má být povolena uzavírka nebo nařízena objížďka, c) s provozovatelem dráhy, jde-li o pozemní komunikaci, na níž je umístěna dráha.
11. Smyslem ustanovení § 24 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích je upravit možnost omezení obecného užívání pozemních komunikací a reagovat na situace, kdy vznikne taková potřeba. Řízení o povolení uzavírky je zahájeno dnem podání žádosti, žádost může podat osoba, v jejímž zájmu má dojít k uzavírce. Silniční správní úřad následně *„přizve jako účastníky vlastníka uzavřené pozemní komunikace, (vlastníky pozemních komunikací na plánované objízdné trase, obce, jejíž zastavěné území je dotčeno uzavírkou nebo objížďkou a provozovatele dráhy). Tito mají právo vedlejších účastníků ve smyslu § 27 odst. 2 správního řádu a silniční správní úřad s nimi musí rozsah a předmět uzavírky projednat, tzn. oznámit jim, že bylo zahájeno řízení, dát jim možnost se k věci vyjádřit (§ 36 odst. 3 správního řádu), eventuálně je předvolat k ústnímu jednání (§ 59 správního řádu) a doručit jim rozhodnutí, proti němuž se mohou odvolat“* (srov. Černínová, M. – Černín, K. – Tichý, M. Zákon o pozemních komunikacích: komentář. Wolters Kluwer, Praha 2015, § 24, bod 9).
12. Jak vyplývá z žalovaného rozhodnutí, žalobce se domáhal svého účastenství v řízení o vydání rozhodnutí o uzavírce komunikace s odkazem na ustanovení § 28 odst. 1 s.ř., podle

něhož za účastníka bude v pochybnostech považován i ten, kdo tvrdí, že je účastníkem, dokud se neprokáže opak.

13. Podle ust. § 27 odst. 1 s.ř. účastníky řízení jsou a) v řízení o žádosti žadatel a další dotčené osoby, na které se pro společenství práv nebo povinnosti s žadatelem musí vztahovat rozhodnutí správního orgánu; b) v řízení z moci úřední dotčené osoby, jimž má rozhodnutí založit, změnit nebo zrušit právo anebo povinnost, nebo prohlásit, že právo nebo povinnost mají anebo nemají. Podle ust. § 27 odst. 2 s.ř. účastníky jsou též další dotčené osoby, pokud mohou být rozhodnutím přímo dotčeny ve svých právech, nebo povinnostech. Podle ust. § 27 odst. 3 s.ř. účastníky jsou rovněž osoby, o kterých to stanoví zvláštní zákon. Nestanoví-li zvláštní zákon jinak, mají postavení účastníků podle odst. 2, ledaže jim má rozhodnutí založit, změnit nebo zrušit právo nebo povinnost nebo prohlásit, že právo nebo povinnost mají anebo nemají; v tom případě mají postavení účastníků podle odst. 1.
14. Podle ust. § 28 odst. 1 s.ř. za účastníka bude v pochybnosti považovat i ten, kdo tvrdí, že je účastníkem, dokud se neprokáže opak.
15. O tom, zda osoba je, či není účastníkem, vydá správní orgán usnesení, jež se oznamuje pouze tomu, o jehož účasti v řízení bylo rozhodováno, a ostatní účastníci se o něm vyzoomí. Postup podle předchozí věty nebrání dalšímu projednávání a rozhodnutí věci.
16. Žalobce se tedy domáhal svého účastenství, které vyvozoval z výše uvedených ustanovení správního řádu. Z výše citovaných ustanovení správního řádu však nelze účastenství žalobce jako uživatele komunikace vyvodit ve vztahu k řízení o uzavírce komunikace podle § 24 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích, což ex lege vyplývá z citovaného ustanovení zákona o pozemních komunikacích. K tomuto závěru dospěl i Ústavní soud České republiky v nálezu ze dne 27. 6. 2017, č. j. Pl. ÚS 21/16, kdy konstatoval, že ustanovení správního řádu výše citovaná představují „*obecné vymezení účastníků správního řízení a uplatní se jen tehdy, není-li ve zvláštní právní úpravě okruh účastníků vymezen odlišně (a taxativně) ... Jak už ale bylo řečeno, v případě § 24 zákona o pozemních komunikacích je situace odlišná, neboť ten v odstavci 2 obsahuje vlastní úpravu v okruhu účastníků, pročez se obecná úprava okruhu účastníků nepoužije. Ustanovení § 24 odst. 2 zákona o pozemních komunikacích tudíž představuje taxativní výčet účastníků řízení v důsledku čehož může nastat situace, že správním rozhodnutím o uzavírce bude zasaženo do práv osob, která nebyla účastníkem správního řízení.*“ (srov. body 72 a 76 nálezu Ústavního soudu ČR ze dne 27. 6. 2017, č. j. Pl. ÚS 21/16).
17. Žalovaný tedy dospěl ke správnému závěru, že účastníkem předmětného správního řízení žalobce nebyl. K tomu lze konstatovat i výstižný závěr obsažený v judikatuře NSS, podle něhož ve vztahu k uvedenému druhu rozhodnutí Nejvyšší správní soud konstatoval, že „*silniční úřad (obec v přenesené působnosti) správně vedl řízení pouze s vlastníkem pozemní komunikace (obec v samostatné působnosti).* Z cit. ustanovení jasně vyplývá, že účastníky řízení nejsou žádné jiné osoby. Tento závěr nelze rozšiřovat ve světle úpravy správního řádu o účastenství tak, jak se mylně domnívá stěžovatelka. Lze si jen ostatně stěží představit, že by nezákonnost uzavírky mohl napadnout kterýkoliv, byť i jen náhodný uživatel uzavřené komunikace. Úprava § 24 odst. 2 zákona o pozemních komunikacích je ve vztahu ke správnímu řádu úpravou speciální a správní řád se proto v tomto konkrétním případě podřídně nepoužije.“ (srov. rozsudek NSS ze dne 30. 3. 2016, č. j. 10 As 264/20185-46, bod 24).

18. Žalovaný tedy dospěl ke správnému závěru, že žalobce nebyl účastníkem řízení, v němž bylo rozhodnuto o uzavírce komunikace vydáno. K námitce žalobce, že v odůvodnění žalovaného rozhodnutí je posuzováno i účastenství ve vztahu k vydávání opatření obecné povahy je třeba uvést, že to byl žalobce, který v odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně v dané věci sám uvedl, že je účastníkem řízení a napadl jednotlivé podmínky vydaného opatření obecné povahy, kterým byla stanovena přechodná úprava provozu na dotčených pozemních komunikacích a která s předmětným rozhodnutím o uzavírce komunikace souvisí. Proto žalovaný musel reagovat na tuto námitku a správně uvedl, že takový závěr o vyvození účastenství v tomto řízení s odkazem na podmínky vydaného opatření obecné povahy, kterým byla stanovena přechodná úprava provozu na dotčených pozemních komunikacích, neobstojí, neboť pokud žalobce chtěl vyvozovat své účastenství v souvislosti s tímto opatřením obecné povahy, tak správně žalovaný uvedl, že v řízení o návrhu na opatření obecné povahy není správním řízením a nemá tedy své konkrétní účastníky, což *„je dáno tím, že opatření obecné povahy dopadá na blíže neurčený okruh dotčených osob, kteří mohou podle svého procesního postavení, uplatňovat připomínky nebo námitky“* (srov. závěr žalovaného na straně 2 žalovaného rozhodnutí s odkazem na rozsudek rozšířeného senátu NSS ze dne 27. 7. 2016, č. j. 5 As 85/2015-36). Skutečnost, že žalovaný mimo jiné v žalovaném rozhodnutí odkázal i na ustanovení § 24 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích a konstatoval, že nikdo nemá nárok na náhradu případných ztrát, jež mu vzniknou v důsledku uzavírky nebo objížděky a že v případě pokud se žalobce cítí omezen na svých vlastnických právech vůči svým nemovitostem, pak se mohl s žádostí o náhradu škody obrátit na občanskoprávní soud, sama o sobě tato skutečnost bez dalšího nemůže založit nezákonnost žalovaného rozhodnutí, když podstatné je, že účastníky tohoto řízení vymezuje speciální zákon, tj. zákon o pozemních komunikacích a žalovaný tak vyvrátil námitku žalobce, že jeho účastenství vyplývá ze správního řádu, přičemž dospěl ke správnému závěru, že žalobce nebyl účastníkem řízení o uzavírce pozemní komunikace.
19. Krajský soud závěrem nepřehlédl, že dané rozhodnutí o tom, že žalobce není účastníkem řízení o úplné uzavírce pozemní komunikace, bylo vydáno až po vydání rozhodnutí o uzavírce (to bylo vydáno dne 19. 4. 2023, rozhodnutí správního orgánu I. stupně v dané věci o tom, že žalobce není účastníkem řízení o uzavírce pozemní komunikace, bylo vydáno dne 10. 7. 2023). V takovém případě totiž platí, že *„v situaci, když správní orgán I. stupně vydá rozhodnutí ve věci samé, se může opomenutý účastník bránit zejména podáním odvolání. Na situaci, kdy rozhodnutí není doručeno osobě, která materiálně účastníkem byla, nepochybně dopadá § 84 správního řádu z roku 2004. Podle odst. 1 platí: „osoba, která byla účastníkem, a rozhodnutí jí nebylo správním orgánem oznámeno, může podat odvolání do 30 dnů ode dne, kdy se o vydání rozhodnutí a řešení otázky, jež byla předmětem rozhodování, dozvěděla, nejpozději však do 1 roku ode dne, kterým ho správní orgán oznámil; zmeškání úkonu nelze prominout. Ustanovení tohoto odstavce neplatí pro účastníky uvedené v § 27 odst. 1“.* (srov. rozsudek NSS ze dne 12. 7. 2015, č. j. 9 As 222/2014-147).
20. Žalobce tedy se ještě před vydání rozhodnutí správního orgánu I. stupně v dané věci mohl domáhat toho, aby otázku účastenství posoudil správní orgán přímo v řízení o vydání rozhodnutí o uzavírce pozemní komunikace, a to jako opomenutý účastník, když mohl podat odvolání proti rozhodnutí o uzavírce pozemní komunikace vydané dne 19. 4. 2023, č. j. MUKR/7723/2023/OVTS/Zb/Uzav. 35, mohl tvrdit, že byl opomenutým účastníkem tohoto řízení a v tomto řízení by pak musel správní orgán posuzovat otázku účastenství

žalobce v tomto řízení, přičemž pokud by dospěl k závěru, že žalobce účastníkem tohoto řízení nebyl, musel by odvolání žalobce odmítnout jako nepřipustné podle § 92 odst. 1 s.ř., přičemž proti takovému rozhodnutí samozřejmě by mohl žalobce podat odvolání. Proto v dané věci nemohl být žalobce žalovaným rozhodnutím krácen na svých právech ve smyslu § 65 odst. 1 s.ř.s., což je další závěr, který svědčí o nedůvodnosti žaloby.

21. Protože žaloba nebyla důvodná, musel ji krajský soud zamítnout (§ 78 odst. 7 s.ř.s.).
22. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s., když neúspěšný žalobce neměl právo na náhradu nákladů řízení a úspěšnému žádné náklady řízení podle obsahu spisu nevznikly.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům řízení.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení usnesení). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Pardubice 24. dubna 2024

JUDr. Jan Dvořák v. r.
předseda senátu